

ALLAH'IN İMTİHAN ETMESİ NE ANLAMA GELİR? (3)

(...düenden devam)

Ölümler, yaşayanlar için büyük bir nimettir. Çünkü ancak bu ölümler sayesinde dünya, yaşanacak durumda kalabilmektedir. Birkaç örnekle bunu anlatalım:

1- Savrulan her bitki tohumu, eğer bir çiçeği aşılıp bir bitki olsa, yeryüzü bu kadar bitkiyi alamaz.

2- Balıkların bıraktığı her yumurtadan balık çıksa, güzelim deniz, balıklardan ibaret bir katı cisim olur.

3- Sinek, sivrisinek ve öteki haşereler, birçok nedenlerle ölmeyip de hayatlarını sürdürseler, bütün yeryüzü haşerelerle dolar. Beş altı kez yumurtlayan bir sinek, her yumurtlamada 120-150 yumurta bırakır. Bu yumurtaların hepsi yaşayabilse, artık yeryüzünde başka canlıya değil, sineklerin kendisine dahi yer kalmaz.

4- Mikrop dediğimiz tek hücreliler eğer, sadece beş gün ölmeden üremelerine devam etse, yeryüzü mikroplarla dolar.

Görüldüğü üzere İlâhî nizam, yeryüzünde yaşamak için, hayattan önce ölümü gerekli kılmıştır. Ve birçok ölüm, yeni bir hayattan önce gelmektedir. Bundan dolayı, yeni bir hayat olmak üzere yola koyulan birçok canlı tohumu, ölür de ancak bir tohum hayat olma imkânı bulur. Üreyen canlıların da hepsi yaşayamaz. Daha yavru iken çevre şartları, onların birçoğunu öldürür ki dünyada, sadece İlâhî irâdenin ve yasaların öngördüğü kadar canlı yaşasın. Yaşamak için ölüm gereklidir. İlâhî irâde ve yasanın gereği olarak hayattan önce ölüm vardır. İşte bundan dolayı âyette ölüm, hayattan önce anılmış, Allah'ın, yeryüzü canlılarının en mükemmeli olan insanları denemek üzere ölümü ve hayâtı yarattığı belirtilmiştir.

7- Acaba burada ölümle bedenden ayrılmış ruhun, yeniden bedenlenerek bedensel hayata getirildiğine mi işaret edilmektedir? Bu takdirde ölümün hayattan önce anılması, son derece uygun ve anlamlıdır. Çünkü insanın bu hayatından önce bir ölüm geçmiş, bu hayat, bir ölümü izlemiştir. Bu durumda elbette ölümün önce anılması tam hikmettir.

(devamı yarın..)